

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

FF/069/2023.

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa, *dr. Kummer Máté által képviselt dr. Marczingós László* ügyvéd (KASZ: 36064976, iroda: 8272 Tagyon, Muskátli u. 3.) fegyelmi ügyében a Fejér Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának 2023.06.23. napján 3-2023F-3 sz. alatt hozott határozata ellen az eljárás alá vont ügyvéd részéről bejelentett fellebbezés folytán 2024. február 15. napján tartott tárgyalásán a következő

határozatot

hozta:

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa a Fejér Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának 3-2023F-3 sz. határozatát **helybenhagyja.**

Kötelezi eljárás alá vont ügyvédet, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a Komárom-Esztergom Vármegyei Ügyvédi Kamara pénztárába 50.000.-Ft, azaz Ötvenezer forint másodfokú átalányköltséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét a Komárom-Esztergom Vármegyei Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő tizenöt napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az **országos fegyelmi bizottság** ellen – az **elektronikus kapcsolattartás** szabályai szerint - előterjeszteni. A perre a **Fővárosi Törvényszék kizárólagosan** illetékes.

Indokolás

I. Tényállás

[1] Dr. Tatár-Kis Péter, a Fővárosi Törvényszék Elnöke 2022. év október hó 28. napján kelt levelében bejelentést tett, hogy dr. Marczingós László ügyvéd a Kerti László és társa felperesnek a Kereskedelmi és Hitelbank Zrt. alperes ellen a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 7.P.50.771/2021. ügyszám alatti eljárásában az alperes jogi képviseletében a következőket adta elő:

„A nürnbergi perben is már ismert volt a náci védekezése, hogy ők utasításra cselekednek. Az I. r. alperes is utasításra cselekszik és felvetődik bennem az is, hogy az eljáró bíró is jelen perben utasításra cselekszik. Ezáltal az EUMSZ (helyesen: EUSZ) . 19. cikk 1 bekezdését sérti meg és nem minősül pártatlan bíróságnak az eljáró bíró.

Hivatkoznék arra, hogy a PKKB csoportvezetői, illetőleg a Fővárosi Törvényszék tanácselnökei egy online Skype konferenciát tartottak, amely során megállapították, hogy nincs olyan döntése az

Unió Bíróságának, ami azt állapította volna meg, hogy a DH. törvények uniós joggal ellentétesek lennének és ezt az emlékeztetőt használják a Fővárosi Törvényszék és a PKKB bírái. Így jogos az aggályom abban, hogy a perben eljáró bíró is ezt az iránymutatást követi.

Nem kizárási kérelmet terjeszték elő, de kérem előzetes döntéshozatali eljárás megindítását a körben, hogy a jelen bíróság nem minősül bíróságnak, mivel nem adta meg a szükséges tájékoztatást.”

A bíróság elnöke szerint az eljárás alá vont ügyvéd fentekben idézett nyilatkozatában foglalt, a peres eljárásban ellátandó jogi képviselési tevékenység által nem indokolt kijelentések - különösen a totalitárius rendszer igazságszolgáltatásával való összehasonlítás - a bíróságok, és kifejezetten a deviza- és deviza alapú szerződésekkel összefüggő perekben eljáró bírák tekintélyt és méltóságát súlyosan sértik. Álláspontja szerint az nyilatkozatok az ügyvédi etika szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III.26.) MÚK szabályzat 2.5., 13.1. és 13.3. pont a. alpontjába ütköznek.

[2] Az eljárás alá vont ügyvéd 2023. év március hó 14. napján kelt beadványában a bejelentő által sérelmezett, közokiratnak minősülő tárgyalási jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozatának elhangzását, megtételét nem cáfolta, annak bejelentő által sérelmezett voltára nem tett észrevételt.

[3] 2023. év március hó 20. napján dr. Finta Eszter Klára fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményezett az eljárás alá vont ügyvéddel szemben.

A fegyelmi eljárást kezdeményező iratában az Üttv. 108. § b. pontja alapján 4. rendbeli szándékos fegyelmi vétség megvalósítása okán pénzbírság alkalmazását tartotta indokoltnak, kérte továbbá eljárás alá vont ügyvéd marasztalását az eljárás költségeiben. A büntetéskiszabás során enyhítő körülményt nem talált, arra nem tett javaslatot, azonban súlyosbító körülményként kérte értékelni, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az általa kifogásolt magatartásokat több más, hasonló tárgyban indult fegyelmi eljárás hatálya alatt követte el, a fegyelmi előélete terhelt.

I. Az első fokú határozat

[4] A fegyelmi tanács a fegyelmi biztos indítványának részben adott helyt, azzal részben értett egyet, ugyanis álláspontja, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 1 tb. szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért őt az Üttv. 108. §. b.) pontja és a FESZ. 26.1. pontja szerint 250.000,- Ft pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtotta, továbbá kötelezte 80.000,- Ft eljárási költség megfizetésére.

[5] Az eljárásban nem merült fel olyan körülmény, amely azt támasztotta volna alá, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az ügyfelének érdekével ellentétes magatartást tanúsított volna és ne látta volna el megfelelően a rábízott feladatot. Az eljárás alá vont ügyvéd perbeli képviselőre kapott meghatalmazást. A fegyelmi eljárásban nem merült fel olyan adat, tény, nyilatkozat, információ stb., amely a fegyelmi biztos állítását támasztotta volna alá, mely szerint a már idézett rendelkezésbe ütköző módon az eljárás alá vont ügyvéd nem vette volna igénybe azon törvényes eszközöket, amelyek az ügyfele jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez szükségesek. Ezért a Fegyelmi tanács szerint az ügyvéd nem követte el az ÜESZ 2.1. pontjába ütköző fegyelmi vétséget.

[6] Nem sértette az ügyvéd a az ÜESZ 2.4. pontját sem. Az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozataival ügyfél érdeket nem sértett, időpontot nem mulasztott stb., a nyilatkozatai az ügyvéd-ügyfél viszonyt illetően - amelyet elsődlegesen kell a vizsgálat tárgyává tenni - felróhatóság nem állapítható meg, még akkor sem, amennyiben a Tanács a náci védekezéssel való párhuzam felállítását meglehetősen és erősen helyteleníti.

[7] Ugyancsak nem látta megállapíthatónak a fegyelmi tanács, hogy az ügyvéd megsértette volna az ÜESZ 2.5. pontját.

A tanács álláspontja szerint a bíróságok nem közhatalmi szervek, hanem igazságszolgáltató tevékenységet látnak el. Ezért az ÜESZ 2.5. pontjának megsértése lehetősége sem áll fenn.

[8] Az ÜESZ 13.1. pontjában írt rendelkezés értelmében az ügyvédi tevékenység gyakorlója tárgyalásai és eljárásai során hivatása hagyományainak megfelelően érintkezik a bíróságok, hatóságok tagjaival, valamint mindenki mással, akivel eljárása során kapcsolatba kerül, részükre a kellő megbecsülést és tiszteletet megadja, valamint azt saját hivatásával szemben is elvárja.

A 6/2018. (VIII.26.) MŰK szabályzat értelmében:

1.5 A határokon átnyúló ügyvédi szolgáltatásokra kötelező etikai előírásokat az 1. melléklet szerinti az Európai Ügyvédi Kamarák Tanácsának (CCBE) a határokon átnyúló jogi szolgáltatásokat szabályozó, az Európai Unió Ügyvédek Etikai Kódexe tartalmazza. Az Európai Unió Ügyvédek Etikai Kódexében foglaltakat e szabályzat előírásaival együttesen kell értelmezni. Ezen etikai kódex a szabályzat 1. sz. mellékletét képezi.

A mellékletben foglaltak értelmében:

4. A BÍRÓSÁGOKKAL VALÓ KAPCSOLAT

4.1. A bíróság előtt alkalmazandó etikai szabályok

Az ügyvéd, aki valamely bíróság vagy törvényszék előtt egy ügyben fellép vagy részt vesz, köteles betartani az adott bíróság vagy törvényszék előtt alkalmazandó etikai szabályokat.

4.3. A bíróság előtti viselkedés

Az ügyvéd köteles a bíróságot megillető tiszteletet és udvariasságot megadva, tisztességesen és félelem nélkül megvédeni ügyfele érdekeit tekintet nélkül saját érdekeire, illetve bármely, akár őt, akár más személyt érintő következményekre.

8.1. A fegyelmi tanács kifejtette, hogy az eljárás alá vont ügyvéd ügyfelének érdekét, annak mindenképp felett állóságát, a bíróságok, mint közfeladatot ellátó szerveknek a feljük, róluk megtett vélemények tűrésére vonatkozó kötelezettségének határait, továbbá a véleménynyilvánítási jog Magyar Alaptörvényben és az Emberi Jogok Európai Egyezményében is rögzített szabadságának határait kellett vizsgálat tárgyává tenni, összevetnie, súlyoznia és mérlegelnie az eljárás alá vont ügyvéd 2022. év október hó 06. napján megtett előadások tekintetében.

8.2. A fegyelmi tanács szerint az a nyilatkozat, mely szerint: „A nürnbergi perben is már ismert volt a náci védekezése, hogy ők utasításra cselekednek. Az I. r. alperes is utasításra cselekszik és felvetődik bennem az is, hogy az eljáró bíró is jelen perben utasításra cselekszik, - az eljáró bíró és az I. r. alperes méltóságát, tekintélyét, megbecsülését megsértette, ezen megnyilvánulása a bíróság tekintélyét mellőzte tiszteletben tartani, mind a Magyar Ügyvédi Kamara szabályzatában, mind az Európai Unió Ügyvédek Etikai Kódexében foglalt etikai, udvariassági normákat sértette.

A fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd azon nyilatkozatát, mely szerint az eljáró bíró és az alperes is utasításra cselekszik, nem tartotta az 13.1 pontba ütközőnek, hiszen az ügyfél érdek körében a megbízott ügyvédet megilleti a kritika megfogalmazásának, a véleménynyilvánításnak a joga.

A fegyelmi tanács kizárólagosan a náci rezsim tagjainak védekezésével történő párhuzam felállításával, a náci magatartásra történő utalás tárgyában tartotta súlyosan sérelmesnek és az ügyvédi kar és a bírói kar kapcsolatát illetően rendkívül károsnak az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozatát. A történelem azon sajnálatos periódusa, amelyre az eljárás alá vont ügyvéd utalt perbeli nyilatkozatában mindenki, tehát a széles közvélemény által ismert, a közvélemény számára a náci, nácizmus szavak kiejtése után a szélsőjobboldali ideológiák, Adolf Hitler, a milliányi életet kioltó népiirtások jutnak eszébe.

8.3. A fegyelmi tanács kifejtette, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az ÜESZ 13.3. pontjában foglaltakat nem sértette meg, továbbá álláspontja az is, hogy a bírói pártatlanságot és függetlenséget megkérdőjelező nyilatkozat nem sérti a hivatásrendi normákat.

Az ÜESZ 13.3. pontja megfogalmazásában is arra utal, hogy egy eljáró jogi képviselővel szemben elvárt igény, hogy a nyilatkozatait, beadványait, perbeszédeit megalapozottan és igényesen adja elő, készítse elő. Az igényesség alaposágot, pontosságot, precízséget, szorgalmat, a részletekre történő odafigyelést jelent. A perbeli sérelmezett nyilatkozatokat tartalmazó jegyzőkönyv tartalmából nem állapítható meg, hogy a sérelmezett nyilatkozatok az igényesség sérelmével lettek megtéve, ugyanis az igényességet nem szabad összekeverni azzal, hogy egy előadás tartalma mennyire sérti egy másik fél, vagy a bíró személyét.

8.4. A fegyelmi tanács vizsgálta az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 10. cikkének alkalmazhatóságát is.

Kifejtette, hogy a véleményalkotás szabadsága a 10. Cikkben garantált egyéb szabadságok előfeltétele, és teljes védelmet élvez abban az értelemben, hogy nem vonatkoznak rá a 2. bekezdésben részletezett korlátozások. E jog - az egyezményhez fűzött indoklás szerint - bármilyen korlátozása ellenkezik a demokratikus társadalom természetével.

Hivatkozott az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 19. paragrafusára is, amely szerint a szólásszabadság elidegeníthetetlen jog, „Minden személynek joga van a vélemény és a kifejezés szabadságához, amely magában foglalja azt a jogot, hogy véleménye miatt ne szenvedjen zaklatást, és hogy határokon való tekintet nélkül kutathasson, tájékozódhasson és terjeszthessen információkat és eszméket bármilyen kifejezési módon.”

Végül idézte Magyarország Alaptörvényét is, amelynek IX. cikke értelmében: Mindenkinnek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához, és a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.

Ennek alapján a fegyelmi tanács arra az álláspontra helyezkedett, hogy a közszolgálatban dolgozókkal szemben a kritika megengedhető határa tágabb, mint a magánszemélyekkel szemben, szükséges azonban megóvni őket a sértő, bántó szóbeli támadásoktól a működésükkel kapcsolatban. Jelen esetben azonban a kritika megengedhető határa a tanács álláspontja szerint nem sérült, az eljáró ügyvéd a saját tapasztalata szerinti kritikát fogalmazta meg, amely egy közszolgálati szervezet tekintetében nem érte el a sértő és bántó támadás határát, kivéve természetesen az eljárás alá vont ügyvéd által történt náci védekezésre történő utalást és az azzal való hasonlóság, párhuzam felállítását, amelyet a tanács is mélyen helytelenít. A tanács jelezni kívánja, hogy rossz gyakorlat előszelét vetítené elő, amikor is egy adott kollegiális szervezet irányában megfogalmazott erősebb kritika nyomán az adott szervezet fegyelmi eljárás lefolytatását kéri egy ügyvéd ellen, aki az ügyfelének a kiemelt érdekében jár el. Ugyanis a Magyar Ügyvédi Kamara függetlensége, az ahhoz való csatlakozás lehetősége, az egyesülési jog gyakorlásra a szervezet létrehozatala során utalt arra a lényegi kapcsolatra, amely a vélemény és véleménynyilvánítási szabadság és a gondolat szabadsága, továbbá az egyesülés szabadsága között létezik. A szervezet garantálja ugyanis a meggyőződés, szólás, lelkiismeret és véleménynyilvánítás szabadságát is. Ezen véleménynyilvánítási szabadság és függetlenség korlátozása fegyelmi eljárással és fegyelmi büntetés kiszabásával bármely erősebb kritika megfogalmazása következményeként helytelen álláspont.

[9] A fegyelmi tanács a büntetés kiszabása körében a korábbi eljárásokat súlyosbító körülményként azért nem értékelte, mert a fegyelmi biztos nem jelölte meg pontosan, hogy melyek azok az ügyek, amelyeket a fegyelmi Biztos - súlyosbító körülményként - „több más hasonló tárgyban indult” fegyelmi eljárásnak minősített, melyek hatálya alatt követte el álláspontja szerint a jelen eljárásban kifogásolt cselekmény az eljárás alá vont ügyvéd.

II. A fellebbezés

[10] A határozat ellen az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezett. Fellebbezésében többek között hosszasan indokolta azt az álláspontját, hogy szerinte a magyar bíróságok következetesen az uniós jogszabályokkal ellentétes ítélkezési gyakorlatot folytatnak, és – egyedül a magyar ügyvédek között – ő a beadványaival csak ezt a gyakorlatot kívánja megváltoztatni.

10.1. Fellebbezésében értelmezte az „utasításra cselekszik” és a „náci védekezés” kifejezéseket. Az „utasításra cselekszik” kategória kapcsán meg jegyezte, hogy az egyes EUB előtti magyar vonatkozású ügyekben a magyar állam szó szerinti azonosságot felvonultató beadványokkal él, mint a magyar tisztességtelen hitelezők jogászai. A banki ügyvédek a perekben egyértelműsítették, hogy a megbízók utasításait követik.

A magyar bírói kar kapcsán az „utasítást” soha nem a szó szerinti értelemben használta, hanem a perekben részletesen indokolta a bírói függetlenség csorbítását, illetve az önálló bírói szakmai döntés, álláspont kialakítása lehetőségének csökkentését. A perekben kialakított álláspontja egy tényekből levont következtetés, mely az Európai Bizottság különböző eljárása megállapításaival egybevág.

10.2. Álláspontja szerint a „náci védekezés” egyfelől egy jogi kategória, érvelési módszer, másfelől olyan jogtörténeti tény, melynek bármi érvelési rendszeréből való kitiltása fogalmilag kizárt.

Az a véleménye, hogy a magyar bíróságok és maga az államszervezet sajnos szoros összefüggést mutat a nemzetiszocialista jelleggel, de ez egyfelől szabad véleménye, másfelől nem jelen beadvány tárgya.

A bírói magatartás egyértelműsített a devizás ügyek döntő részében: az adott bíró indokul azt hozza fel, azért nem alkalmazza az uniós jogot, az irányelvet és az EUB ítéleteket, mivel a DH törvények kógenciája azt kizárja. Álláspontja szerint a Kúria direkt szándékkal kerülte meg az EUB összes döntését abból a célból, hogy a tisztességtelen hitelezőkkel szemben alkalmazandó visszatartó erőt mellőzze.

Az eljárás alá vont ügyvéd azzal érvel, hogy nem a náci magatartásra utalt, hanem a nürnbergi perekben való védekezés sajátosságaira, mint jogi érvelési módszerre.

10.3 Mindezekkel arra kívánta felhívni a bíró figyelmét, hogy az uniós jog félretételére nem kerülhet sor azon az alapon, hogy a „pozitív jogot” alkalmazza pusztán azért, mert a devizahiteles törvények léteznek.

Hivatkozik az un. Radbruch formulára is, amely szerint „...a pozitív jogot akkor kell jogtalanak tekinteni, ha a törvény és az igazságosság közötti ellentmondás elviselhetetlen mértéket ölt (ért el), hogy a törvénynek, mint igazságtalan jognak az igazság előtt meg kell hátrálnia. A jog és a pozitív jog sem definiálható máshogy, mint rendként és szabályként, amely értelmének megfelelően az igazságosságot kell, hogy szolgálja...”

Álláspontja szerint a Fegyelmi tanács nem ismerte fel a különbséget az öncélú „nácizás” és egy logikai érvelési rendszer kritikája között. Így a tanács azt a megoldást választotta, hogy a kritikát csírájában fojtotta el, és szankcionálta - ezzel teljesen tudatosan fejtette ki a chilling effect-et, azaz a dermesztő hatást.

Érvelése soha nem volt öncélú, hiszen a Radbruch-formula egy érvelési eszköz, mely az uniós jog és nemzeti jog kapcsolatát az uniós jog primátusa felől megközelítő jogi álláspont alátámasztását szolgálja. Csak utalt, hogy a „parancsra cselekvésre” való hivatkozás hasztalan. És ennek jogtudományi alapja van. A Fegyelmi tanácsnak nincsen joga kizárni az érvelés eszközei közül ezt

a lehetséges módot. Még akkor sem, ha adott esetben valakit egy általa nem ismert okból kellemetlenül érint a nemzetiszocialista eszmékre való távoli utalás.

Valójában a kritikai módszer elfojtása, az érvelés technikájának szankcionálása az ügyvédi kamara részéről pont azon alapelvekkel, értékrendekkel megy szembe, mely jellemezhetné a magyar ügyvédséget. Ehhez képest adott egy olyan politikai elit hazánkban, melyet a nemzetközi közvélemény komoly kritika alá vont és nálamnál súlyosabb kritikával illet értékrendje és módszerei kapcsán. Ez a politikai elit nehezen viseli, ha mégoly távoli összefüggésbe is hozzák a nemzetiszocialista gondolkodásmóddal, eszközrendszerrel. Ezért veszélyes a fegyelmi tanács indokolása, hiszen jelentős párhuzamot von a politikai elit hivatalos politikája, módszere, habitusa és az ügyvédi tevékenység részét képező érvelési rendszer korlátozása között.

Amikor létezik a jogforrási hierarchiában az alkalmazandó anyagi jog, amit az uniós jog a fogyasztóra, mint uniós polgárra ruházza alanyi jogként, de a tagállam (a kormány és Bankszövetség megállapodásával az uniós jog hatályának korlátozásáról, arról, hogy a közérdeket a hitelező magánérdekeivel váltják fel) jogszabállyal fosztja meg a jogalanyt ezen deklarált jogoktól, vagy meg sem teremti azon jogszabályokat, amire a fogyasztó e jogok gyakorlása érdekében hivatkozhat, és a nemzeti bíróság, mint az „uniós jogrend őre” sem biztosítja, hogy a fogyasztó egy adott tagállamban ezen jogait gyakorolhassa - akár a jogalkotóval szemben is - akkor nagy a baj mind a nemzeti jogalkotással, mind a jogalkalmazással kapcsolatosan.

10.4. A fellebbezésében az eljárás alá vont ügyvéd kifejtette, hogy a Nürnbergi-perek jogi tanulsága, alapelvei a XX. század jogtudományára kiemelkedő hatással bírt, annak eredményei kapcsán a fegyelmi tanácsnak nincsen joga a tudományos kérdésekben állást foglalni.

Ha megengedhető lenne, hogy a jogi érveléseik köréből kitiltsa a fegyelmi tanács a Nürnbergi-perekre való hivatkozásokat, akkor azzal kitiltja Radbruch munkásságának felhasználását is. A Nürnbergi-perek hozadéka valójában a teljes II. világháború utáni jogfejlődés, a nemzetközi szervezetek, ezek alapvető normái, minden. Csak azért, mert igen sokan magukra veszik a náci bűneit és sértve érzik magukat, nem lehet ezen érvelési utat megtiltani és jogtalannak minősíteni.

A fegyelmi tanács határozatával nem csak a jogtudomány területére tévedt és ott foglalt el olyan álláspontot, mely „bizonyos könyvek lefóliázásával” egyenértékű, hanem az ügyvédi érvelési rendszerből kitiltott olyan alapon érvelési rendszereket, melyek az ENSZ és az EU alapszerződéseinek részét képezik, azonban a Tanács állítása szerint egyeseknek sértheti az önérzetét.

Szerinte szembe kell nézni a deviza hiteles ítélezési gyakorlat hatásaival, és annak szociológiai jogtudományi következtései erős analógiát mutatnak fel a fasizálódó, avagy náci országok jogalkotásával és ítélezésével.

A fegyelmi tanács logikája szerint a fenti ügyekben eljáró bíróságok és maga a jogalkotó is sérthetetlen méltósággal bír, és az ügyvéd az etikai szabályzat alapján nem veheti szájára ezen jog és jogalkalmazó kritikáját – még ha az roppant súlyos is.

A fegyelmi tanács érvelése kemény chilling effectet alkalmaz, ráadásul illeszkedik gondolatisága egy olyan illiberális államfelfogáshoz, melyet nem kíván elfogadni. Ha az ügyvédi kamara annak anyagi hasznát kívánja húzni, hogy ő kiáll a jogfosztott állampolgárok jogaiért, akkor ám legyen, de ennek súlyos következményei lesznek a nemzetközi jogban és kapcsolatokban.

10.5 Határozott véleménye az, hogy az ügyvédi kamarai fegyelmi eljárás nem adhat teret jogi vagy erkölcsi próbálkozásoknak. Vagy felkészült a fegyelmi tanács minden tagja, vagy nem. Vagy ismerik a jogot vagy nem. Arra nincsen lehetőség, hogy az általuk nem ismert jogra vonatkozó részt elkülönítik, kizárják az eljárásból, és az egészből az összefüggésekből kiragadnak egy részt, majd azt

minősítik az általuk ismert szabályrendszer szerint. A jogtudományi igényesség nem szállítható le valamilyen alacsonyabb szintre csak azért, mert a kamarai tagság nem a jogtudás szintje alapján emel valakit kamarai tisztségre.

Ugyanis a szakmai hiányosságok eredményezik azt, hogy az uniós jog rendszere, tartalma, logikája a „fürdővízzel együtt” kerül a komposztra. A fegyelmi tanács az Nürnbergi perekből és a Radbruch-formulából csak annyit értett meg, hogy „náci”, majd a wikipedia.hu oldalról kimásoltak egy olyan részt, melyet nem kellett volna. Egyfelől ez szakmailag igénytelen, másfelől az általános műveltség részét képezi a történelmi ismeret.

Az eljárás alá vont ügyvéd megkérdőjelezi a fegyelmi tanács szakmai kompetenciáját a kérdésben. Véleménye szerint ezzel halálra sérti a teljes magyar ügyvédi kamarát és jogász társadalmat, de amikor az Európai Bizottság előtti eljárás, avagy az EUB előtti előzetes döntéshozatali eljárások szakmai szintje felől közelíti meg a kérdést, akkor a szükséges kompetencia hiánya ordítóvá válik.

A MÜK másodfokú tanácsa nem teheti meg - logikailag - hogy belefordul egy alpári nácizásba, mert ez az ugyancsak alpári zsidózás reciproka. Ha pedig szomorú tény, hogy az adott perbírótság kapcsán felmerül az EUSZ 19. cikkének sérelme, úgy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolása kapcsán a kamara fegyelmi tanácsai nem rendelkeznek hatáskörrel az érvelési rendszer korlátozása érdekében.

10.6. Az eljárás alá vont ügyvéd az ügyben tartott tárgyalásokon indítványozta, hogy a másodfokú fegyelmi tanács kezdeményezzen az Európai Unió működésére vonatkozó szerződés 267. cikke alapján kezdeményezzen előzetes döntéshozatali eljárást abban a kérdésben, hogy az EU 2019/1937 számú irányelve, valamint a panaszokról, a közérdekű bejelentésekről, valamint a visszaélések bejelentéséről szóló 2023. évi XXV tv. rendelkezési alapján ellene a fegyelmi eljárás megindításának sem lett volna helye.

10.7. Hivatkozott arra is, hogy mivel a tárgyaláson, ahol a sérelmezett iratot benyújtotta az eljáró bíró nem élt vele szemben a Pp. 234. § alapján alkalmazható intézkedést, így a bíróság nem tartotta magára nézve sértőnek a kijelentést.

10.8. Fellebbezésében végezetül kérte, hogy a másodfokú tanács változtassa meg az elsőfokú döntést és állapítsa meg, nem követett el fegyelmi vétséget.

Kérte, hogy az eljárás költségeit számára is állapítsák meg, és fizessék meg, ugyanis önmagában az is chilling effect, hogy amíg az eljárás hatálya alatt áll ez elvonja őt az ügyvédi munkájától, felőrli az idegeit és konkrét kárt okoz.

III. Az országos fegyelmi főbiztos véleménye

[11] Az országos fegyelmi főbiztos véleménye szerint a jelen ügyben a tényállás felderítésre került és nem ellentétes az iratok tartalmával és helyes a levont ténybeli és jogi következtetés, ezért indítványozza az elsőfokú fegyelmi tanács határozatának helybenhagyását.

Észrevételezi, hogy az eljárás alá vont tett utalást írásbeli nyilatkozatában az ellene folyó fegyelmi eljárásokról, a fegyelmi tanács viszont nem derítette ki, hogy milyen ügyekben és miként került marasztalásra a korábbiakban az eljárás alá vont ügyvéd. A fegyelmi vétség megítélését súlyosítja, ha az eljárás alá vont személynek korábban már volt jogerős fegyelmi vétségben marasztalása. Mindezek okán kérte, hogy a másodfokú tanács keresse meg a Veszprém Megyei Ügyvédi Kamarát és nyilatkoztassa abban a tekintetben, hogy előtte vagy más fegyelmi tanácsok előtt milyen ügyszám

alatt folyt eljárás dr. Marczingós Lászlóval szemben és ott milyen jogerős fegyelmi büntetések kerültek megállapításra.

IV. A másodfokú fegyelmi tanács határozatának indokai

[12] Az eljárás alá vont ügyvéd elfogultsági kifogást nyújtott be a másodfokú fegyelmi tanács tagjaival és az országos fegyelmi főbiztossal szemben, döntően az európai jogban való jártasságukat megkérdőjelezve.

Valamennyi érintett nyilatkozata után a MÜK Országos Fegyelmi Bizottság elnöke az elfogultsági kifogásokat az FF/069/2023/10 számú, 2023. október 09-én kelt határozatával elutasította.

[13] A másodfokú fegyelmi tanácsnak mindenekelőtt abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy van-e helye a jelen ügyben előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének a másodfokú fegyelmi tanács részéről, illetve indokolt-e ilyen eljárás kezdeményezése.

13.1. Az EU 2019/C 380/01 számú ajánlása szerint az előzetes döntéshozatalra utalás, amelyet az Európai Unióról szóló szerződés (a továbbiakban: EUSZ) 19. cikke (3) bekezdésének b) pontja és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 267. cikke szabályoz, az Európai Unió jogának alapvető intézménye. Célja az uniós jog egységes értelmezésének és alkalmazásának azáltal történő biztosítása, hogy olyan eszközt nyújtson a tagállami bíróságoknak, amely lehetővé teszi számukra, hogy előzetes döntéshozatal céljából az Európai Unió Bíróságához forduljanak olyan kérdésekkel, amelyek az uniós jog értelmezésére vagy az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok által elfogadott jogi aktusok érvényességére vonatkoznak.

13.2. A bíróság fogalmát az Európai Unió Bírósága az uniós jog önálló fogalmaként értelmezi. A Bíróság ennek során olyan tényezők összességét veszi figyelembe, mint például, hogy a kérelmet előterjesztő szerv jogszabály alapján jött-e létre, állandó jelleggel működik-e, hatásköre kötelező jellegű-e, az eljárása kontradiktórius jellegű-e, jogszabályokat alkalmaz-e, valamint független-e.

13.3. A tagállami bíróságok az uniós jog értelmezésére vagy érvényességére vonatkozó kérdést terjeszthetnek a Bíróság elé, amennyiben úgy ítélik meg, hogy határozatuk meghozatalához szükség van a Bíróság ezzel kapcsolatos döntésére (lásd az EUMSZ 267. cikk második bekezdését). Az előzetes döntéshozatalra utalás különösen hasznosnak bizonyulhat többek között akkor, ha a nemzeti bíróság előtt az uniós jog egységes alkalmazása szempontjából általános érdekű, új értelmezési kérdés merül fel, vagy ha úgy tűnik, hogy a meglévő ítélkezési gyakorlat egy merőben új jogi vagy ténybeli háttér kapcsán nem adja meg a szükséges felvilágosítást.

13.4. Ugyanakkor, amennyiben a kérdés olyan bíróság előtt folyamatban lévő ügy keretében merül fel, amelynek határozatai ellen a belső jog értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, e bíróság köteles előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel a Bírósághoz fordulni (lásd az EUMSZ 267. cikk harmadik bekezdését), kivéve, ha az adott kérdésben már van kialakult ítélkezési gyakorlat, vagy ha a szóban forgó jogi szabály helyes értelmezésével kapcsolatban nem merül fel semmilyen észszerű kétség.

13.5. A bíróság fogalmát az Alaptörvény az „Állam” című részben- „A bíróság” címszó alatt határozza meg. Ennek alapján a fegyelmi tanácsok nem tartoznak a rendes bíróságok közé.

Ugyanakkor a másodfokú fegyelmi tanács nem tartja kizártnak azt, hogy a fegyelmi eljárásban is sor kerülhet előzetes döntéshozatali eljárásra, ha annak indokoltsága felmerül, tekintettel arra, hogy a fegyelmi eljárásra vonatkozó szabályok alapján a fegyelmi tanácsokra is alkalmazható az, hogy

jogszabály alapján jöttek létre, állandó jelleggel működnek, hatáskörük kötelező jellegű, és az eljárásuk kontradiktórius jellegű, jogszabályokat alkalmaznak, valamint függetlenek.

13.6 A másodfokú fegyelmi tanács nem látta indokát annak, hogy a jelen ügyben előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezzen, a következők miatt

13.6.1 A Charta 11. cikke megfelel az EJEE 10. cikkének, amelynek szövege a következő:

„1. Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a véleményalkotás szabadságát és az információk, eszmék megismerésének és közlésének szabadságát országhatárokon tekintet nélkül és anélkül, hogy ebbe hatósági szerv beavatkozhatna. Ez a cikk nem akadályozza, hogy az államok a rádió, televízió vagy mozgókép vállalatok működését engedélyezéshez kössék.

2. E kötelezettségekkel és felelősséggel együtt járó szabadságok gyakorlása a törvényben meghatározott, olyan alakszerűségeknek, feltételeknek, korlátozásoknak vagy szankcióknak vethető alá, amelyek szükséges intézkedéseknek minősülnek egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a területi sértetlenség, a közbiztonság, a zavargás vagy bűnözés megelőzése, a közegészség vagy az erkölcsök védelme, mások jó hírneve vagy jogai védelme, a bizalmas értesülés közlésének megakadályozása vagy a bíróságok tekintélyének és pártatlanságának fenntartása céljából”.

Az 52. cikk (3) bekezdése értelmében e jog tartalma és alkalmazási köre azonos az EJEE-ben biztosítottakkal. A korlátozások, amelyeknek e jog alávethető, ezért nem haladhatják meg az EJEE 10. cikkének (2) bekezdésében meghatározott korlátozásokat.

A másodfokú fegyelmi tanács ezzel kapcsolatban rámutat arra, hogy a jogalkalmazás területén működő valamennyi szervezetnek (bíróságok, ügyészségek stb.) megvannak a saját etikai előírásai, és ezek mindegyike tartalmazza a többi szervezet tekintélyének megóvására irányuló szabályokat.

Amennyiben az ügyvédség elvárja azt, hogy vele szemben tiszteletet tanúsítsanak, úgy az ügyvédeknek is kötelező megadni a másokat megillető tiszteletet.

A két alapjog – a véleménynyilvánítás szabadsága és a személyiségi jogok védelme – alkalmazása során mindkét alapjognak érvényesülnie kell. Nem tekinthető a véleménynyilvánítás szabadsága indokolatlan korlátozásának az, ha a véleménynyilvánítás során tiszteletben kell tartani a másik fél méltóságának biztosításához fűződő jogát is.

A másodfokú fegyelmi tanács hivatkozik arra, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelemnek az uniós jog értelmezésére vagy érvényességére, nem pedig a nemzeti jogszabályok értelmezésére vagy az alapjogvita keretében felmerülő ténykérdésekre kell vonatkoznia.

Tekintettel arra, hogy a másodfokú fegyelmi tanács szerint a jelen ügyben az uniós jog egységes alkalmazása szempontjából általános érdekű, új értelmezési kérdés nem merült fel, az ügyben van az uniós szabályoknak megfelelő magyar jogi szabályozás, ezért nem kezdeményez a felvetett kérdésben előzetes döntéshozatali eljárást.

13.6.2. A másodfokú fegyelmi tanács rámutat arra, hogy a határozata közigazgatási bíróság előtt megtámadható, ezért egy előzetes döntéshozatali eljárás megindításának lehetősége abban az eljárásban is biztosítva van, az előzetes döntéshozatali eljárás megindítása a másodfokú fegyelmi tanács részéről nem kötelező.

[14] A panaszokról, a közérdekű bejelentésekről, valamint a visszaélések bejelentéséről szóló 2023. évi XXV tv. 1. § (2) bekezdése szerint a panasz olyan kérelem, amely egyéni jog- vagy érdeksérelem megszüntetésére irányul, és elintézése nem tartozik más – így különösen bírósági, közigazgatási – eljárás hatálya alá. A panasz javaslatot is tartalmazhat.

Az eljárás alá vont ügyvéd egy bírósági eljárás során érvelt azzal, hogy a hazai bírósági gyakorlat és az uniós előírások nincsenek összhangban. Érvelését ezért a polgári peres eljárás keretében bíróság – bíróságok – fogja elbírálni, ezért őt ebben az eljárásban nem lehet bejelentőnek tekinteni, és vele szemben a bejelentő védelmére vonatkozó rendelkezések sem alkalmazhatóak.

[15] A másodfokú fegyelmi tanács szerint az Etikai szabályzat rendelkezéseinek alkalmazása, és annak értékelése, hogy ezeknek megfelelt-e az eljárás alá vont ügyvéd magatartása független attól, hogy ezt a magatartást egy másik eljárásban hogyan értékelték.

Nem ismeretes annak az indoka, hogy a konkrét ügyben eljáró bíró miért nem alkalmazott a Pp. 234. § alapján a 236. §-ban szabályozott intézkedést, hanem helyette a bíróság elnöke kereste meg a Magyar Ügyvédi Kamarát annak elbírálása céljából, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megsértette-e ezzel az Etikai szabályzat előírásait.

A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja az, hogy a jogbiztonság és jogegység szempontjából indokolt és célszerű lenne az, hogy a bejelentésben kifogásolt ügyvédi magatartás vonatkozásában amennyiben a bejelentő szankcionálandónak tekinti a polgári peres eljárás keretében tanúsított ügyvédi magatartást, úgy ezt a saját, számára biztosított eljárási jogok gyakorlásával érvényesítse, és gondoskodjon a rendelkezésre álló eszközökkel a bíróság tekintélyének védelméről.

Ugyanakkor a másodfokú fegyelmi tanács – ellentétben az elsőfokú tanács álláspontjával – nem tekinti az ügyvédi függetlenséget csorbító és az eljárást lefolytatásának akadályát képező körülménynek, ha más hatóságok (köztük a bíróság) tesznek bejelentést.

Az ügyvédi függetlenség garanciája ebben az esetben is biztosított, hiszen a fegyelmi főbiztos jogosult egyedül és kizárólag eldönteni, hogy a megkeresés nyomán indít-e fegyelmi eljárást vagy sem, és ebben a jogában semmi nem korlátozza.

[16] A fellebbezés érdemi része tekintetében a másodfokú fegyelmi tanács nem látta alaposnak az eljárás alá vont ügyvéd azon védekezését, hogy „a Nürnbergi-perék jogi tanulsága, alapelvei a XX. század jogtudományára kiemelkedő hatással bírt, annak eredményei kapcsán a fegyelmi tanácsnak nincsen joga a tudományos kérdésekben állást foglalni.”

A másodfokú fegyelmi tanács rámutat arra, hogy bizonyos intézmények, kifejezések jelképek stb. használata során gyakran előfordul, hogy azok eredeti jelentése a történelem során megváltozik, és a semleges, tudományos értelmezés helyett egy másik jelentést kap.

A horogkereszt - eredeti formájában a szanszkrit szvasztika – egyike a legősibb jelképeknek, számtalan kultúrkörben használták. A XX. században azonban a náci birodalom, a nemzetiszocializmus jelképévé vált, így a jelentése is megváltozott.

Ugyanez a helyzet a Nürnbergi perrel is. Maga a per tudományos szempontból valóban számtalan jogi kérdést vetett fel és alkalmaztak benne eredeti jogi megoldásokat, de attól is közismertté vált, hogy abban az emberiség ellen elkövetett súlyos bűnökért vonták felelősségre a nácikat.

Emiatt közmegegyezés van abban, hogy a „náci védekezés” kifejezés egy elítélendő magatartást jelent, és sérti mások méltóságát, ha eljárásukat a nácik eljárásához hasonlítják.

Ebben a tekintetben – és a rendbeliség kérdésében - a másodfokú fegyelmi tanács egyetértett az első fokú fegyelmi tanács érvelésével.

[17] Az anyagi jogi jogszabályok körében a másodfokú fegyelmi tanácsnak értelmezni kellett a közhatalom fogalmát, valamint a véleménynyilvánítás szabadságára – valamint az e szabadság korlátozására – vonatkozó európai és magyar szabályokat.

17.1. Nemzeti Köszolgálati Egyetem 2013-ban kiadott Legistica, A jogalkotástan vázlata című kiadványának 103. oldalán adott fogalom meghatározás szerint a közhatalom olyan eszközrendszer, amelynek birtokában az állami szervek a társadalom többi tagjával szemben felléphetnek, és akaratukat rájuk kényszeríthetik. A közhatalom (imperium) a jogalkotásra jogosult szervek és a jogalkalmazásra jogosult szervek hatásköre. Közhatalom a jogszabályokat (és a kormányzást) foganatosító (adminisztratív) hatáskör is. A közigazgatás közhatalom birtokában kötelező általános magatartási szabályokat állapít meg (jogalkotás), kötelező egyedi döntéseket, aktusokat bocsát ki. Közhatalommal nemcsak a közigazgatási szervek, hanem más állami szervek is rendelkeznek, például az Országgyűlés, bíróságok.

Tévedett az elsőfokú fegyelmi tanács akkor, amikor a hivatkozott jogszabályok közül kizárta az ÜESZ 2.5. pontjának vizsgálatát, arra való hivatkozással, hogy a bíróságok nem közhatalmi szervek, így rájuk az ÜESZ 2.5. pont szabályai nem vonatkoznak.

17.2. Ugyancsak tévedett az elsőfokú fegyelmi tanács akkor, amikor indokolásában arra hivatkozott, hogy az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 10. Cikke szerint a véleményalkotás szabadsága a 10. Cikkben garantált egyéb szabadságok előfeltétele, és teljes védelmet élvez abban az értelemben, hogy nem vonatkoznak rá a 2. bekezdésben részletezett korlátozások.

A magyar alkotmányos jogfejlődés során kifejtésre került, hogy melyek azok az alkotmányos alapjogok, amelyek a véleménynyilvánítás szabadságát korlátozhatják.

A 2012. január 1-jén hatályba lépett Alaptörvény IX. cikkének eredeti szövege szerint: "(1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. (2) Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit." Magyarország Alaptörvényének negyedik módosítása (2013. március 25.) azonban e kérdéskört sem hagyta érintetlenül. A módosítás szerint az Alaptörvénynek a véleménynyilvánítás szabadságával foglalkozó IX. cikke egyebek mellett a következő rendelkezéssel egészült ki: "A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére." [(4) bekezdés]

[18] A másodfokú fegyelmi tanács beszerezte az eljárás alá vont ügyvéddel szembeni fegyelmi eljárások leírását, de – miután súlyosításra irányuló indítvány az eljárás során nem volt, - azokat a fegyelmi büntetés kiszabásánál maga sem vette figyelembe. Mindezekre figyelemmel az elsőfokú fegyelmi tanács a fegyelmi büntetés kiszabása során az elkövetett fegyelmi vétség tárgyi súlyával arányos, a büntetéskiszabási elveknek megfelelő fegyelmi büntetést szabott ki, annak enyhítésére a másodfokú fegyelmi tanács nem látott alapot.

A másodfokú fegyelmi tanács határozatát az ügyvédi tevékenységről szóló 2017 évi. LXXVIII. tv. 138. § (1) bekezdés a) pontjában írtak alapján hozta meg.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja azzal, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016 évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 608. § (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy az elektronikus ügyintézésről szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési törvény) alapján elektronikus úton történő kapcsolattartásra kötelezett minden beadványt kizárólag elektronikusan – az E-ügyintézési törvényben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon – nyújthat be a bírósághoz, és a bíróság is elektronikusan kézbesíti a részére.

Az E-ügyintézési törvény 9. § (2) bekezdés b) pontja szerint elektronikus ügyintézésre köteles az ügyfél jogi képviselője.

A közigazgatási peres eljárásban a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 13. § (3) bekezdés c) pontja alapján a perre a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes. A Kp. 27. § (1) bekezdés b) pontja alapján az ilyen közigazgatási perben jogi képviselő kötelező. A Kp. 27. § (4) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 75. § (2) bekezdés b) pontja szerint a kötelező jogi képviselő esetén a jogi szakvizsgálóval rendelkező fél a saját személyében tesz eleget a kötelező jogi képviselő szabályának.

Az országos fegyelmi főbiztos a keresetlevelet a saját nevében, mint jogi szakvizsgálóval rendelkező felperes a fenti módon terjesztheti elő.

A keresetet a Fővárosi Törvényszékhez címzetten, de az elsőfokú fegyelmi bizottság útján kell előterjeszteni az <https://epapir.gov.hu/> szolgáltatáson keresztül. A benyújtáshoz segítséget itt talál: <https://www.muk.hu/fegyelmi-ugyseged>. A „CÍMZETT” mezőben a fegyelmi bizottságokról, valamint az országos fegyelmi főbiztosi és fegyelmi biztosi tisztséget ellátó tisztségviselők létszámáról szóló 11/2018. (VI. 25.) MÜK szabályzat 1. számú melléklete szerinti Regionális Fegyelmi Bizottság székhelye szerinti kamarát kell kiválasztani, kivéve azt az ügyet, melyben az elsőfokú közigazgatási szerv a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa. A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa által hozott határozat esetében a <https://ugyvedikamara.hu/> felületén keresztül nyújtható be a kereset a „Belépés”-t követően ügyfélkapus bejelentkezéssel, az „Ügyintézés” menüpontot választva az „Új kérelem kitöltése” fülön keresztül a „Típus” menüszalagban az „Fegyelmi/vizsgálati ügyek” kategóriát kiválasztva.”

Budapest, 2024. február 15.

Dr. Szánthó Pál
a tanács elnöke

az aláírásban akadályozott tanácsstagok helyett is

Dr. Óvári Győző
a tanács tagja, előadó

Dr. Szegesdi Judit
a tanács tagja

